

Отгов. редакторъ прот. Д. Андреевъ
Помощ. редакторъ А. Харизанова

„Божии гласъ“ излиза съ благословието на Н. Високопреосвещенство Св. Варненски и Преславски митрополитъ г. г. Йосифъ на всѣко първо число отъ месеца презъ учебната година.

ЕПАРХИЙСКИ ДУХОВЕНЪ ЛИСТЪ
за учен. отъ Прав.-Христ. д-ва при прогимназиитѣ.

Урежда
редационенъ комитетъ.

Год. абонаментъ 10 лева.
Единъ брой 1 левъ.

ЧЕСТИТИМЪ НОВАТА ГОДИНА И КОЛЕДНИТЪ ПРАЗДНИЦИ на нашитѣ малки читатели християнчета, като имъ понелаваме весело прекарване училищната ваканция — да се радватъ на здраве и бждатъ бодри. Високо назидателнитѣ хртстиянски праздници Рондеството на Иисуса (7 януарий), Св. Стефанъ (9 януарий), Василевденъ (14 януарий), Богоявление (Иордановъ день, 19 януарий) нека закрепятъ въ тѣхъ вѣрата въ живота, който е пълень съ смисълъ и красота.

Любомиръ Бобевски.

Рондество Христово.

Здрачъ, вечеръ, блѣсна месецъ, звезди изгрѣха рой,
Подеха пѣсни дивни срѣдъ нощния покой
Сонмъ ангели небесни, и въ ширното поле
Тазъ пѣсенъ гласовита се сладостно разлѣ.

Надъ пещерата тиха звезда спрѣ една,
Що съ чуденъ бѣше блѣсъкъ и съ ярка свѣтлина,
Тя странници доведе отъ чуждъ далеченъ край,
Тѣй както бѣ предрекълъ пророка знатъ Исай.

И мждрецитѣ трима предъ младия сж Царь,
Поклони Му сториха, поднесоха Му даръ:
Злато, ливанъ, измирна. и тѣхнитѣ сърдца
Ги свѣтлина посипа отъ хиляди слнца . . .

Дечицата сияятъ,
Подскачатъ и играятъ,
И чакатъ всѣки мигъ
Да чуятъ глъчъ и викъ.

Ей хлопна се вратата,
Въ грѣдь трепнаха сърдцата,
И въ сжщи още часъ
Запѣ се въ двора съ гласъ :

И коледната пѣсенъ
Подъ звездни сводъ небесенъ,
И всѣки коледаръ
Посрещнатъ мило съ даръ . . .

„Сопани млади, стари,
Дойдоха коледари
Да хвалятъ Бога младъ
Съ любовъ и благодать.

Срещнете ги стопани,
Съ усмивка както лани,
Че за животъ тихъ, новъ
Ви носятъ благословъ !“

Какъ посрѣща нашата Православна Църква Рождество Христово.

Съ каква радостъ посрѣщаме ние праздника Рожество Христово! Като че ли голѣмъ, милъ, скжпъ гостенинъ чакаме и се грижимъ, всичко въ кжщи да бжде чисто и прибрано. А св. Църква, като любяща майка, бърза да ни приготви достойно да посрещнемъ дози день. Тя знае, че за Бога най-скжпото нѣщо е чистата душа, затова и заповѣд-ва 40 дневенъ постъ, за да се вгледаме въ себе си, въ душата си, въ сърдцето си. Тя знае, че ние сме мързеливи къмъ разкаяние, и за това ни дава да вкусимъ всичката сладостъ на идещето духовно тържество, пѣе ни постоянно: Христосъ се ражда — прославете Го! Христа отъ небето — посрещнете! Христосъ е на земята — издигнете се!.. И какъ се радва всѣки въ душата си, като слуша това — Христосъ се ражда! Чувства се небесното благоухание . . . Събужда се задрѣмалата душа, вслушва се въ свещенитѣ звукове и, ако не се спусне да срещне идециятъ отъ небето свой Спасителъ, то поне ще си въздъхне за Него — Христа изъ дълбочината на сърдцето си.

всички Рай! Краснѣй (рѣка) Ефратъ! Благоукрасете се Ясли!“

Последниятъ день предъ Рождество Христово, Св. Църква припомня всичко това по особенъ начинъ. Въ този день се служи дългата Литургия на св. Василий Великий съединена съ вечернята. И какви хубави пѣсни и четива се слушатъ този день! „Дойдете, дойдете да се радвате на

Рождението на Иисуса въ гр. Витлеемъ

Господа . . .! Какво да ти поднесемъ Христе, гдето си се явилъ като човѣкъ заради насъ? . . . Но най-възвишена е пѣснията на Пророка Исайя: „Съ насъ е Богъ, разберете народи и се покорете.“

Следъ свършването на литургията, такъвъ обичай има, за споменъ на звездата, която бѣше показала пжтя на мждрецитѣ, всички свещенослужители, подобно на пастиритѣ, събрани въ долината, кждето пасли стадата си, излизатъ насрѣдъ черквата предъ запаленъ свѣтилникъ и пѣятъ тържественно: „Рождество Твое Христе Боже нашъ . . .“ и „Дѣва днесъ Пресущественаго раждаетъ . . .“

Мжчко е да се удържатъ сълзитѣ и душевниятъ възторгъ въ тази свещена минута! . . .

О, добри хора, обикнете Младенеца Иисусъ! Той е славата на небето, и на земята мира! А.

Любомиръ Бобевски.

КОЛЕДА.

Тържественно и грѣмко
Разлива се на вѣнъ
Камбани звѣнъ и буди
Природата отъ сънъ.

Жени, деца и старци
Въ Господния сж храмъ,
И словото свещено
Смирено слушатъ тамъ.

Тѣ слушатъ за Иисуса:
Какъ тазъ се ноцъ роди
И какъ Той злото черно
Съ смъртъта си победи!

И следъ това възкръсна
Отъ гроба си студень,
Великъ и ненадминатъ
Остана тоя день . . .

А снощи Вечеръ бѣше
День на децата милъ,
Че тая райска Вечеръ
Христосъ се е родилъ.

Трапезата се сложи
Отъ постни гостби низъ:
Маджунъ, ошавъ, орѣхи,
Медъ, зеле съсъ орисъ, . .

А „бѣдника“ пращѣше
И хвърляше искри
Отъ братчета подтикванъ
И тѣхнитѣ сестри.

Тѣ чакаха да тропне
Врата всѣки мигъ
Отъ коледари млади
Съ глъчъ весель, съ шумъ
и викъ.

Съ туптящи сърдчица сж,
И съ тънъкъ, остъръ слухъ;
Но ето гласъ раздира
Просторъ снѣженъ, глухъ.

Предъ портата имъ вита
Съ лика сж на Христа
Все стройни коледари
Съсъ пѣсенъ на уста.

Увеждатъ ги срѣдъ двора,
И кръшниятъ имъ гласъ
Широко се разлива
Срѣдъ радостъ и захласъ.

А после ей ги вжтре
Подъ плочния покровъ,
Де коледни честитки
Занизватъ съ благословъ.

Де съ пѣсни пожелаватъ
На всички въ тоя кжтъ:
Дни свѣтли, радостъ, здраве;
И чистъ въ живота пжтъ.

А „трохобертъ“ бързо
Прибира всѣки даръ,
Приготвенъ и нареченъ
Тѣмъ по обичай старъ!

Като отгласъ на това заветно моление на древнитѣ праотци, Св. Църква се обръща въ своитѣ пѣснопѣния: „Радвайте се пророци! Ликувайте Патриарси! Готви се Витлеемъ! Отвори се за